

2. Chronika 2

Septuaginta (LXX)

1 καὶ συνήγαγεν σαλωμῶν ἑβδομήκοντα χιλιάδας ἀνδρῶν καὶ ὄγδοήκοντα χιλιάδας λατόμων ἐν τῷ ὅρει καὶ οἱ ἐπιστάται ἐπ' αὐτῷ τρισχίλιοι ἔξακόσιοι

2 καὶ ἀπέστειλεν σαλωμῶν πρὸς χιραμ βασιλέα τύρου λέγων ὡς ἐποίησας μετὰ τοῦ πατρός μου δαυιδ καὶ ἀπέστειλας αὐτῷ κέδρους τοῦ οἰκοδομῆσαι ἑαυτῷ οἴκον κατοικῆσαι ἐν αὐτῷ

3 καὶ ἴδοὺ ἐγὼ ὁ οὐρανὸς αὐτῷ οἰκοδομῶ οἴκον τῷ ὀνόματι κυρίου θεοῦ μου ἀγιάσαι αὐτὸν αὐτῷ τοῦ θυμιᾶν ἀπέναντι αὐτῷ θυμίαμα καὶ πρόθεσιν διὰ παντὸς καὶ τοῦ ἀναφέρειν δόλοκαυτώματα διὰ παντὸς τὸ πρωὶ καὶ τὸ δεῖλης καὶ ἐν τοῖς σαββάτοις καὶ ἐν ταῖς νουμηνίαις καὶ ἐν ταῖς ἑορταῖς τοῦ κυρίου θεοῦ ἡμῶν εἰς τὸν αἰῶνα τοῦτο ἐπὶ τὸν ισραὴλ

4 καὶ ὁ οἶκος ὃν ἐγὼ οἰκοδομῶ μέγας ὅτι μέγας ὁ θεὸς ἡμῶν παρὰ πάντας τοὺς θεούς

5 καὶ τίς ισχύσει οἰκοδομῆσαι αὐτῷ οἴκον ὅτι ὁ οὐρανὸς καὶ ὁ οὐρανὸς τοῦ οὐρανοῦ οὐ φέρουσιν αὐτοῦ τὴν δόξαν καὶ τίς ἐγὼ οἰκοδομῶν αὐτῷ οἴκον ὅτι ἀλλ' ἡ τοῦ θυμιᾶν κατέναντι αὐτῷ

6 καὶ νῦν ἀπόστειλόν μοι ἄνδρα σοφὸν καὶ εἰδότα τοῦ ποιῆσαι ἐν τῷ χρυσίῳ καὶ ἐν τῷ ἀργυρίῳ καὶ ἐν τῷ χαλκῷ καὶ ἐν τῷ σιδήρῳ καὶ ἐν τῇ πορφύρᾳ καὶ ἐν τῷ κοκκίνῳ καὶ ἐν τῇ ὑακίνθῳ καὶ ἐπιστάμενον γλύψαι γλυφὴν μετὰ τῶν σοφῶν μετ' ἐμοῦ ἐν ιουδα καὶ ἐν ιερουσαλημ ὃν ἡτούμασεν δαυιδ ὁ πατέρος μου

7 καὶ ἀπόστειλόν μοι ξύλα κέδρινα καὶ ἀρκεύθινα καὶ πεύκινα ἐκ τοῦ λιβάνου ὅτι ἐγὼ οἶδα ὡς οἱ δοῦλοι σου οἰδασιν κόπτειν ξύλα ἐκ τοῦ λιβάνου καὶ ἴδού οἱ παῖδες σου μετὰ τῶν παίδων μου

8 πορεύσονται ἐτοιμάσαι μοι ξύλα εἰς πλῆθος ὅτι ὁ οἶκος ὃν ἐγὼ οἰκοδομῶ μέγας καὶ ἔνδοξος

9 καὶ ἴδοὺ τοῖς ἐργαζομένοις τοῖς κόπτουσιν ξύλα εἰς βρώματα δέδωκα σῖτον εἰς δόματα τοῖς παισίν σου κόρων εἴκοσι χιλιάδας καὶ κριθῶν κόρων εἴκοσι χιλιάδας καὶ οἶνου μέτρων εἴκοσι χιλιάδας καὶ ἐλαίου μέτρων εἴκοσι χιλιάδας

10 καὶ εἶπεν χιραμ βασιλεὺς τύρου ἐν γραφῇ καὶ ἀπέστειλεν πρὸς σαλωμῶν ἐν τῷ ἀγαπῆσαι κύριον τὸν λαὸν αὐτοῦ ἔδωκέν σε ἐπ' αὐτοὺς εἰς βασιλέα

11 καὶ εἶπεν χιραμ εὐλογητὸς κύριος ὁ θεὸς ισραὴλ ὃς ἐποίησεν τὸν οὐρανὸν καὶ τὴν γῆν ὃς ἔδωκεν τῷ δαυιδ τῷ βασιλεῖ σὺν σοφὸν καὶ ἐπιστάμενον σύνεσιν καὶ ἐπιστήμην ὃς οἰκοδομῆσει οἴκον τῷ κυρίῳ καὶ οἴκον τῇ βασιλείᾳ αὐτοῦ

12 καὶ νῦν ἀπέσταλκά σοι ἄνδρα σοφὸν καὶ εἰδότα σύνεσιν τὸν χιραμ τὸν πατέρα μου

13 ἡ μήτηρ αὐτοῦ ἀπὸ θυγατέρων δαν καὶ ὁ πατήρ αὐτοῦ ἀνὴρ τύριος εἰδότα ποιῆσαι ἐν χρυσίῳ καὶ ἐν ἀργυρίῳ καὶ ἐν χαλκῷ καὶ ἐν σιδήρῳ ἐν λίθοις καὶ ξύλοις καὶ ὑφαίνειν ἐν τῇ πορφύρᾳ καὶ ἐν τῇ ὑακίνθῳ καὶ ἐν τῇ βύσσῳ καὶ ἐν τῷ κοκκίνῳ καὶ γλύψαι γλυφὰς καὶ διανοεῖσθαι πᾶσαν διανόησιν ὅσα ἂν δῷς αὐτῷ μετὰ τῶν σοφῶν σου καὶ σοφῶν δαυιδ κυρίου μου πατρός σου

14 καὶ νῦν τὸν σῖτον καὶ τὴν κριθὴν καὶ τὸ ἔλαιον καὶ τὸν οἶνον ἀ εἶπεν ὁ κύριός μου ἀποστειλάτω τοῖς παισὶν αὐτοῦ

15 καὶ ἡμεῖς κόψομεν ἔνδια ἐκ τοῦ λιβάνου κατὰ πᾶσαν τὴν χρείαν σου καὶ ἀξομεν αὐτὰ σχεδίαις ἐπὶ θάλασσαν ιόππης καὶ σὺ ἀξεῖς αὐτὰ εἰς ιερουσαλημ

16 καὶ συνήγαγεν σαλωμῶν πάντας τοὺς ἄνδρας τοὺς προσηλύτους ἐν γῇ Ισραὴλ μετὰ τὸν ἀριθμόν ὃν ἦριθμησεν αὐτοὺς δαυιδ ὁ πατὴρ αὐτοῦ καὶ εὐρέθησαν ἑκατὸν πεντήκοντα χιλιάδες καὶ τρισχίλιοι ἕξακόσιοι

17 καὶ ἐποίησεν ἔξι αὐτῶν ἔβδομήκοντα χιλιάδας νωτοφόρων καὶ ὅγδοήκοντα χιλιάδας λατόμων καὶ τρισχιλίους ἕξακοσίους ἐργοδιώκτας ἐπὶ τὸν λαόν